

Eva Trejbalová
.....ale zase bych to nezažila

SCÉNÁŘ

Majda: Nestalo se Vám, že jste šli Dejvicemi a v parku zahlédli skupinku seniorů cvičit jógu? Možná jim předcvičovala paní Eva Trejbalová. Paní Trejbalová je nejen nadšená cvičitelka jógy a sokolka, ale je také seniorkou roku 2020.

Kristián: Paní inženýrka Eva Trejbalová se narodila ve Zlíně 11. dubna 1934. Dětství a středoškolská léta strávila na Valašsku a moc ráda vzpomíná i na studium na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze, kde se specializovala na obor kaučuk a plastické hmoty. Tady se také seznámila se svým budoucím manželem. Oba se po studiu odstěhovali do Náchoda, kde pracovali v podniku Rubena.

Aneta: Práce ji i manžela bavila, pak ale přišel rok 1968 a s ním velká změna. Jaro vypadalo ještě nadějně

TR. 1: Protože, lidi k sobě byli pozorní, lidi se na sebe usmívali a já si pamatuji, že dokonce, v rozhlase hlásili, že Ostravská galérka, (víte, co to je že jo, no, to jsou zloději, organizovaný zloději), tak ty dali prohlášení, že už nebudou krást, představte si to. **3.53-4.25**

Majda: Příklad sovětských vojsk v srpnu byl o to větším zklamáním

TR.2: No to byl šok ten vpád toho vojska, to ... kdo to nezažil, hrůza **11.36-11.46**

Kristián: Ani paní Trejbalovou nenechal lhostejnou

TR.3: Veřejně teda bylo nějaký shromáždění, kde se měli uvítat ti "osvoboditelé" takzvaní.

Já jsem tam vystoupila a vysloveně jsem řekla že to nejsou žádný osvoboditelé ale okupanti, že nikdo je nezval, ať táhnou pryč. **15.23-15.40**

Aneta: Statečné názory paní Trejbalové a nesouhlas s okupací v roce 1968 měly dopad na ni i na její rodinu. Paní Trejbalovou vyhodili ze zaměstnání, půl roku nemohla najít místo, až ji nakonec nechali upravovat klíče v jednom výrobním družstvu. Ovlivnil její postih i zbytek rodiny?

TR.4: No, vlastně jo, protože to mělo vliv i na naši rodinu, na můj vztah s manželem, že jo, tak to nebylo zrovna nejlepší. No ale tak přečkali jsme to, neodešel ode mě, neodešel od dětí. **8.40-9.00**

TR.5: to že mě vyhodili, to jim nezalívám, dobře, měla jsem hubu, tak dobrý.

Ale že se mstili na dětech, to jim neodpustím nikdy. 1.00.16-1.00.34

Majda: Nejstarší syn, nadějný technik, nemohl přes výborné výsledky studovat na vysoké škole.

TR.6: Čili, posudek měl málem na Nobelovu cenu a teď si představte že, závěr „nedoporučuje se ke studiu“, to je, co? Protože, prostě, ředitel měl nakázaný, že ho nesměl doporučit. 1.01.48-1.02.06

Kristián: Na nejmladší dceru postih rodiny dolehl ještě více.

TR.7: No, a nejhůř se to teda podepsalo na tý nejmladší dceři, ta co byla tou přebornicí v tom víceboji. Tý nedovolili ani jít na gymnázium, to si mě zavolal um, ten z okresního výboru, ale ne strany, jo to, ze správy. A povídá, paní Trejbalová, to je beznadějný, vy ji nedávejte na to gymnázium, oni ji nesměj přijmout, on mi to řekl rovnou, musíte ji dát někam jinam. 1.04.30-1.05.08

Aneta: I když byla dcera vynikající žákyně, nakonec skončila na chemickém učilišti, jinam ji nevzali.

TR.8: Nakonec teda ale, tadleta dcera měla zpackanej život, kvůli mně teda, bohužel, to mě trápí, no. 1.08.15-1.08.24

Aneta: Život v Československu byl pro Trejbalovy natolik komplikovaný, že zvažovali i emigraci.

TR.9: Ještě v šedesátym devátym jsme znova jeli do Jugoslávie a tenkrát jsme se s manželem, měli jsme i děti s sebou, rozmejšleli, jestli nemáme zůstat v zahraničí. Jenže manžel tady měl v Praze rodiče. 18:08 - 18:25

TR.10: No a tak teda právě kvůli těm rodičům prostě jsme neemigrovali, no tak zas bych tohle nezažila všechno. 20:15 - 20:30